

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a Mgr. Jany Volkové ve věci

žalobce: **Ing. A. T.**
bytem D. 83, X D.
zastoupený advokátkou Mgr. Bohdanou Šocovou
sídlem Kateřinská 107/5, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 3. 2018, č. j. 13895/18/5100-31461-702147, ve věci daně z převodu nemovitostí,

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou dne 29. 5. 2018 se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 28. 3. 2018, č. j. 13895/18/5100-31461-702147, kterým byl změněn platební výměr Finančního úřadu pro Olomoucký kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 3. 2. 2017, č. j. 197105/17/3101-70463-801284, jímž byla podle z. č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů, ve

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

spojení s ust. § 57 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů, a podle ust. § 139 ve spojení s ust. § 147 daňového řádu vyměřena daň z převodu nemovitostí ve výši 226 800 Kč. Žalovaný jej změnil na dodatečný platební výměr, kterým byla podle z. č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s ust. § 57 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, a podle ust. § 143 ve spojení s ust. § 147 daňového řádu doměřena daň z převodu nemovitostí ve výši 225 492 Kč.

2. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasil a namítal, že:

a) žalovaný vydal rozhodnutí na základě nesprávně zjištěného skutkového stavu, neboť jeho nová skutková zjištění jsou nesprávná a nekorespondují s předloženými a provedenými důkazy. Konkrétně žalovaný nesouhlasí s tvrzeným rozporem mezi dohodou o narovnání a akcemi č. 13-35, kdy v předložené dohodě o narovnání se uvádí, že dne 18. 10. 2015 byla vyznačena změna jména na akciích s uvedením jména akcionáře J. Č. a že tohoto dne byla rovněž provedena změna formy akcií z akcií na majitele na akcie na jméno, kdežto na předmětných akciích byla změna formy akcií provedena až dne 10. 1. 2017, kdy akcionářem byl vyznačen žalobce, a na rubopisu těchto akcií bylo vyznačeno, že jsou zastaveny ve prospěch věřitele J. Č. k zjištění dluhu 2 500 000 Kč dle dohody o narovnání. Žalobce namítá, že žalovaný zaměňuje příčinu a následek a používá argumenty vytržené z kontextu.

Žalobce dále nesouhlasil se závěrem žalovaného, že se J. Č. neúčastnil valné hromady jako zástupce, nýbrž jako jediný akcionář, neboť k předmětnému notářskému zápisu nebyla připojena žalobcova plná moc. Žalobce namítal, že J. Č. nechal na akciích svévolně vyznačit nesprávné údaje o akcionáři na jméno před valnou hromadou konanou dne 19. 10. 2015, kde pak mohl vystupovat jako jediný akcionář, vzhledem k tomu, že společnost řádně nevedla seznam akcionářů a valná hromada společnosti nerozhodla o výměně akcií. Žalobce tvrdil, že nebylo v jeho zájmu napadnout nesprávnost usnesení valné hromady, resp. rozhodnutí jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady o změně stanov, spor mezi žalobcem a druhým akcionářem J. Č. vznikl až na základě možné hrozby vzniku škody způsobené doměřením daně z převodu nemovitostí. Tento spor však byl vyřešen Dohodou o narovnání uzavřenou dne 10. 1. 2017, ve které bylo mimo jiné uvedeno, že na předmětných akciích budou veškeré nové údaje vyznačeny. Vzhledem k tomu, že na akciích již bylo vyznačeno množství změn, které se vzájemně popíraly, a údaje na akciích se tak staly nepřehlednými, rozhodla se společnost pro výměnu akcií, o čemž mimo jiné svědčí i záznam „datum výměny akcie: 10. 1. 2017“;

b) žalovaný nesprávně hodnotil žalobcem předložené důkazy, jimiž se žalobce v řízení snažil prokázat nesprávnost prohlášení J. Č. uvedeného v notářském zápise ze dne 19. 10. 2015, N X, NZ X, sepsaném notářkou JUDr. I. B., o tom, že je jediným akcionářem společnosti DP Euro Investment SE. Ačkoliv žalobce má za to, že platí presumpce správnosti údajů obsažených ve veřejné listině, není-li prokázán opak, z odůvodnění rozhodnutí správce daně i žalovaného spíše plyne, že presumpci správnosti vykládají jako založení fikce, kterou žalobce nemůže žádnými důkazními prostředky vyvrátit a že o pravdivosti předmětné veřejné listiny neměli pochyb.

Z prohlášení obsaženého v předmětném notářském zápise pak správce daně i žalovaný vyvodili právní závěr o převodu obchodního podílu žalobce na J. Č. a o tom, že tímto

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

převodem žalobcova účast na společnosti D. E. I. S. zanikla. Žalobce namítal, že obsahem notářského zápisu není osvědčení dvoustranného právního jednání, na základě kterého by došlo k převodu akcií, když zde chybí projev vůle druhého z účastníků potvrzující převod, nýbrž pouze osvědčení prohlášení jediné osoby, ze kterého existenci dvoustranné dohody o převodu akcií nikterak vyvozovat nelze. Navíc žalobce jako její tvrzený účastník její existenci kategoricky vyloučil. Z povahy veřejné listiny nelze vyvodit závěr, že její obsah vyvrátit nelze, ale pouze to, že důkazní břemeno o vyvrácení správnosti prohlášení v ní obsažených spočívá na žalobci, nikoliv na žalovaném. Žalobce má za to, že nesprávnost údajů obsažených v notářském zápise dostatečně prokázal, zejména předložením dohody o narovnání nebo doloženými výpisy ze seznamu akcionářů k rozhodným datům. Žalovaný se však s těmito důkazy nikterak nevypořádal;

c) vedle předmětného notářského zápisu jediným důkazním prostředkem vedoucím k doměření daně je žalobcovo prohlášení ze dne 30. 11. 2016, kdy jeho text byl žalobci pracovníkem správce daně nadiktován, aniž by byl poučen o důsledcích takového prohlášení. Naopak vyvolal dojem, že nepříznivé důsledky může mít pro žalobce už sama skutečnost, že toto prohlášení opomněl učinit. Z okolností případu je přitom zřejmé, že toto prohlášení bylo sepsáno ve zřejmém omylu, když je pravdou, že žalobce ke dni 21. 1. 2013 ukončil účast v orgánech společnosti a svá akcionářská práva nevykonával osobně. Žalobce má za to, že nesprávnost údajů uvedených v tomto prohlášení žalobce prokázal čestným prohlášením ze dne 7. 3. 2018.

3. Žalobce k držení akcií č. 13-35 uvedl, že tyto předal J. Č., který na základě předchozí dohody se žalobcem mohl vykonávat akcionářská práva, avšak nikoli svým jménem, ale jménem akcionáře. Ohledně těchto akcií vznikl spor, který byl ukončen dohodou o narovnání datovanou shodným prohlášením účastníků ke dni 10. 1. 2017. Podle tohoto prohlášení J. Č. uznal, že překročil meze jednatelského oprávnění k zastupování žalobce, jakožto akcionáře. Co se týče vztahu mezi žalobcem a J. Č. ohledně výkonu akcionářských práv k akciím č. 13-35, jedná se o vznik zástavního práva podle § 40 z. č. 591/1991 Sb., které vzniká předáním. Až do 1. 1. 2014, kdy se akcie staly listinným cenným papírem na jméno, nebylo třeba ke vzniku zástavního práva činit rubopis. Zástavní právo tak vzniklo platně.
4. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Ve svém vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a správní spis, v nichž je rozveden skutkový stav a právní posouzení věci.
5. K námitce nesprávnosti nových skutkových zjištění žalovaný uvedl, že se s názorem žalobce neztotožňuje a setrval na svém právním názoru, že z předložených akcií č. 13-35 je zřejmé, že k zápisu na jméno fyzicky došlo až dne 10. 1. 2017, kdy byl žalobce zaspán jako akcionář. Žalovaný opakovaně poukazoval na rozpor v časovém údaji týkající se této změny, kdy v předložené dohodě o narovnání je uvedeno datum změny formy akcií dne 18. 10. 2015 a na samotných akciích č. 13-35 je uvedeno datum 10. 1. 2017. Žalovaný je na základě těchto skutečností přesvědčen, že v období od 19. 10. 2015 do 7. 4. 2017 byl jediným akcionářem společnosti D. E. I. S. J. Č. a nikoli žalobce. Dle žalovaného se J. Č. účastnil valné hromady jako jediný akcionář, nikoli jako zástupce, jak namítá žalobce, také vzhledem k tomu, že součástí notářského zápisu není žádná plná moc k zastupování. K svévolnosti jednání J. Č. žalovaný uvedl, že bez jakékoli konkretizace nelze dovodit, zda vyznačení nesprávných údajů bylo svévolné či nikoliv. Žalovaný poukázal na vyjádření žalobce v žalobě, že spor mezi ním a J. Č. vznikl poté, co začala žalobci hrozit škoda Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

vzniklá doměřením daně z převodu nemovitostí a spor byl urovnán uzavřením dohody o narovnání ze dne 10. 1. 2017. Z toho je zřejmé, že žalobce se rozhodl nastalou situaci řešit až po více než jednom roce od zápisu rozhodných skutečností do obchodního rejstříku, kde byl uveden jako jediný akcionář J. Č. v období od 19. 10. 2015 do 7. 4. 2017.

6. K námitce učinění právního závěru o převodu akcií žalovaný odkázal na ustanovení § 94 odst. 1 daňového řádu, § 6 zákona č. 58/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti, a dále na § 8 zákona č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřeneckých fondů. Žalovaný nezpochybňuje žalobcem tvrzený názor, že notářský zápis neosvědčil dvoustranné právní jednání, na základě kterého by došlo k převodu akcií, ale opakovaně zdůrazňuje, že svou správní úvahu opíral o prokazatelné skutečnosti zapsané ve veřejném rejstříku, které hodnotil s ostatními důkazy. Dále žalovaný uvedl, že obecně nerozporuje, že by nešel obsah veřejné listiny vyvrátit, k uvedené námitce a k otázce, jestli se tak skutečně stalo v předmětné věci, je však nutné zohlednit skutkový stav. Žalobcem předložené písemnosti však pochybnosti žalovaného o nepřetržité účasti žalobce ve společnosti D. E. I. S. nevyvrátily, stejně jako žalobcem dříve doložený výpis ze seznamu akcionářů ke dni 19. 10. 2015 a ke dni 30. 11. 2016.
7. Ohledně námitky nedobrovolně učiněného prohlášení žalobce o ukončení jeho účasti ve společnosti D. E. I. S. k datu 19. 10. 2015 žalovaný sdělil, že toto tvrzení považuje za nepodložené. Rovněž nesouhlasí s tvrzením žalobce, že v sepsaném prohlášení uvedl nesprávné údaje, neboť zcela jasně napsal, že dne 19. 10. 2015 ukončil svoji účast ve společnosti. Tuto skutečnost ověřil žalovaný z notářského zápisu ze dne 19. 10. 2015.
8. K námitce nesprávnosti a nezákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že je totožná s námitkou odvolací, a setrval na svém názoru, že je nedůvodná, přičemž poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 Afs 15/2003 ze dne 19. 10. 2006 a sp. zn. 7 Afs 156/2016 ze dne 16. 11. 2016 týkající se hodnocení důkazů prováděného daňovými orgány.
9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)).
10. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že rozhodnutím mimořádné valné hromady společnosti D. E. I. S., sepsaném formou notářského zápisu N X, NZ X, ze dne 6. 8. 2012 bylo přijato usnesení o zvýšení základního kapitálu této společnosti o částku 5 637 300 Kč, a to úpisem 23 nových listinných akcií ve formě na majitele o jmenovité hodnotě každé akcie 245 100 Kč, s tím, že emisní kurs těchto nově emitovaných akcií bude splacen nepeněžitým vkladem stávajícího akcionáře – žalobce. Hodnota nepeněžitého vkladu – nemovitosti zapsané v katastru nemovitostí pro k. ú. Velký Újezd, obec Velký Újezd, vedeném Katastrálním úřadem pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Olomouc, na listu vlastnictví č. X, jako pozemek p. č. X, orná půda, o výměře 8095 m² byla znaleckým posudkem zpracovaným Ing. H. M. dne 23. 12. 2011 stanovena na částku 5 670 000 Kč, celková jmenovitá hodnota nově upisovaných akcií částku 5 637 300 Kč, rozdíl mezi hodnotou nepeněžitého vkladu a jmenovitou hodnotou emitovaných akcií ve výši 32 700 Kč představoval příděl do rezervního fondu. Prohlášením o vkladu nepeněžitého vkladu do základního kapitálu společnosti D. E. I. S. ze dne 22. 2. 2013 vložil žalobce do této společnosti nepeněžitý vklad, jehož předmětem byla předmětná nemovitost.

11. Platebním výměrem ze dne 13. 2. 2014, vydaným pod č. j. 315381/14/3101-24403-801284 vyměřil správce daně žalobci z převodu nemovitosti daň, a to v souladu s jeho daňovým přiznáním doručeným správcí daně dne 31. 1. 2014 ve výši 1 308 Kč.
12. Rozhodnutím jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady společnosti D. E. I. S., sepsaným formou notářského zápisu N X, NZ X bylo přijato nové znění stanov společnosti, do kterých byla zejména promítnuta změna formy akcií z akcií na majitele na akcie na jméno, ke které došlo ke dni 1. 1. 2014 ze zákona. Předmětné rozhodnutí bylo sepsáno notářkou JUDr. I. B. dne 19. 10. 2015 na základě prohlášení J. Č. o tom, že k tomuto dni je jediným akcionářem společnosti D. E. I. S. a vlastní 35 kmenových akcií na jméno, z toho akcie označené číslem 1-12 s datem emise 21. 1. 2011 a číslem 13 – 35 s datem emise 22. 2. 2013, když tyto akcie notáři současně se seznamem akcionářů k tomuto dni předložil.
13. Z výpisu z katastru nemovitostí pořízeného dne 28. 11. 2016 bylo zjištěno, že ke dni 1. 11. 2016 vlastníkem nemovitostí, které byly žalobcem vloženy do základního kapitálu společnosti D. E. I. S., je nadále tato společnost.
14. Dne 30. 11. 2016 bylo správcí daně doručeno podání, ve kterém žalobce oznamuje, že ke dni 19. 10. 2015 ukončil svou účast ve společnosti DP Euro Investment SE, přičemž nemovitosti vložené do této společnosti mu nebyly vráceny.
15. Dne 3. 2. 2017 správce daně pod č. j. 197105/17/3101-70463-801284 vydal platební výměr, kterým podle z. č. 357/1992 Sb. ve spojení s ust. § 57 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb. a podle ust. § 139 ve spojení s ust. § 147 z. č. 282/2009 Sb. vyměřil žalobci daň z převodu nemovitostí ve výši 226 800 Kč, jenž odůvodnil tím, že vzhledem k tomu, že žalobcova účast ve společnosti zanikla do pěti let od vložení vkladu do společnosti, přičemž vložené nemovitosti žalobci vráceny nebyly, podmínky pro osvobození od daně z převodu nemovitostí dle ust. § 20 odst. 6 písm. d) z. č. 357/1992 Sb. splněny nebyly.
16. Dne 23. 2. 2017 bylo správcí daně doručeno podání označené jako dohoda o narovnání, bez uvedení data sepsání, uzavřená mezi žalobcem na straně jedné a J. Č. a společností D. E. I. S. na straně druhé, ve které tyto osoby shodně prohlašují, že akcie č. 13 – 35 byly ode dne jejich vydání a upsání žalobcem právě a jen ve vlastnictví žalobce, kdy dne 18. 10. 2015 byla na těchto akciích uvedením jména akcionáře J. Č. vyznačena nesprávná změna, neboť tyto akcie byly tomuto akcionáři předány pouze za účelem zajištění dluhu, který vůči němu měl žalobce z titulu pořízení pozemku p. č. X v k. ú. V. Ú., nikoliv za účelem jejich převodu, ke kterému by mohlo dojít jen na základě rubopisu, který však na akciích připojen není.
17. Dne 13. 3. 2017 žalobce podal proti platebnímu výměru odvolání, které podáním doručeným správcí daně dne 30. 3. 2017 odůvodnil tak, že napadený platební výměr byl vydán na základě oznámení o ukončení účasti ve společnosti ze dne 30. 11. 2016, jehož text však byl sepsán na základě instrukcí správce daně a ve zřejmém omylu, když je pravdou, že žalobce ukončil svou účast v orgánech společnosti a nevykonával akcionářská práva osobně. Žalobce v tomto odvolání dále uvedl, že oznámení nemůže být podkladem pro vyměření doplatku daně, neboť je v rozporu s hmotněprávním stavem, a že J. Č. nebyl nikdy vlastníkem akcií č. 13-35, pouze na základě předchozí dohody se žalobcem mohl jeho jménem vykonávat akcionářská práva. Spor ohledně těchto akcií byl však vyřešen dohodou o narovnání ze dne 10. 1. 2017, v níž J. Č. uznal, že překročil meze jednatelského oprávnění, a že k akciím č. 13-35 měl pouze zástavní právo, které v souladu s ust. § 40 z. č. Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

591/1991 Sb. vzniklo pouze jejich předáním. Žalobce uzavřel, že vzhledem k tomu, že společnost nevedla řádně seznam akcionářů, valná hromada nerozhodla o výměně akcií a ani akcionáři nepředložili společnosti akcie k vyznačení změny, na valné hromadě konané dne 19. 10. 2015 J. Č. k doložení tvrzení, že je jediným akcionářem, stačilo pouhé předložení předmětných akcií.

18. Žalovaný posoudil podané odvolání a zjistil, že daň vyměřená platebním výměrem ze dne 3. 2. 2017, č. j. 197105/17/3101-70463-801284 byla stanovena chybně. Dne 5. 12. 2017 proto pod č. j. 47053/17/5100-31461-702147 vydal „seznámení s odlišným právním názorem odvolacího orgánu“, kterým současně žalobce vyzval, aby se ke skutečnostem, s nimiž byl tímto seznámen, vyjádřil. Podáním ze dne 20. 12. 2017 se žalobce k chybnému vyměření daně nikterak nevyjádřil, žalovanému však předložil výpisy ze seznamu akcionářů společnosti D. E. I. S. ke dni 19. 10. 2015 a ke dni 30. 11. 2016, ve kterých byl žalobce uveden jako vlastník akcií označených č. 13 – 35, a úplný výpis z obchodního rejstříku této společnosti ke dni 20. 12. 2017, ve kterém dne 7. 4. 2017 byl vymazán údaj o J. Č. jako jediném akcionáři. Na základě výzvy k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně ze dne 21. 2. 2018 pak žalobce dne 8. 3. 2018 žalovanému předložil akcie společnosti D. E. I. S. ve formě na majitele označené č. 13 – 35, na kterých ke dni 10. 1. 2017 bylo vyznačeno jméno žalobce, jakožto akcionáře a opraveno označení akcií z „akcií na majitele“ na „akcie na jméno“, opravena forma akcie z „na majitele“ na „jméno“ a uvedeno datum výměny akcie dne 10. 1. 2017, dále dohodu o narovnání uzavřenou mezi žalobcem, J. Č. a společností D. E. I. S. opatřenou datem sepsání dne 10. 1. 2017 a podpisy úředně ověřenými ke dni 20. 3. 2017, a čestné prohlášení žalobce ze dne 7. 3. 2018, ve kterém tento uvádí, že k tomuto dni je nepřetržitě akcionářem společnosti E. I. S. a že od vydání akcií společnosti D. E. I. S. označených č. 13 – 35 nepozbyl jejich vlastnictví.
19. Dne 28. 3. 2018 žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí, kterým platební výměr na daň z převodu nemovitostí ze dne 3. 2. 2017, č. j. 197105/17/3101-70463-801284 změnil na dodatečný platební výměr a dále změnil výši dodatečně stanovené daně z převodu nemovitostí na částku 225 492 Kč s odůvodněním, že daň z převodu nemovitostí již byla stanovena platebním výměrem ze dne 13. 2. 2014, č. j. 315381/14/3101-24403-801284 ve výši 1 308 Kč. Vzhledem k tomu, že poslední známá daň již byla známa, správce daně měl vydat dodatečný platební výměr a doměřit pouze rozdíl mezi daní ve výši 226 800 Kč a daní již stanovenou ve výši 1 308 Kč. V otázce splnění podmínek pro stanovení daně z převodu nemovitostí při vkladu do základního kapitálu společnosti se pak žalovaný ztotožnil s právním názorem uvedeným v rozhodnutí správce daně, když konstatoval, že správce daně stanovil žalobci daň v souladu s ust. § 20 odst. 6 písm. d) z. č. 357/1992 Sb., neboť jeho účast v obchodní společnosti zanikla před uplynutím pětileté lhůty stanovené pro osvobození vkladu a nemovitost mu vrácena nebyla.
20. Dle ust. § 2 odst. 1 z. č. 134/2013 Sb., o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů, se k 1. lednu 2014 mění listinné akcie na majitele, které nejsou imobilizovány, na listinné akcie na jméno; k tomuto dni rovněž dochází k odpovídající změně stanov společnosti. K účinnosti změny formy podle věty první se nevyžaduje zápis do obchodního rejstříku. Úprava změny formy akcií v zákoně upravujícím právní poměry obchodních společností a družstev se nepoužije.
21. Dle ust. § 264 odst. 1 z. č. 90/2012 Sb., zákona o obchodních korporacích, ve znění ke dni 13. 1. 2017, akcie na jméno se zapisuje do seznamu akcionářů, který vede společnost.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

Vydala-li společnost zaknihované akcie, mohou stanovy určit, že seznam akcionářů je nahrazen evidencí zaknihovaných cenných papírů.

22. Dle ust. § 265 odst. 1 z. č. 90/2012 Sb., zákona o obchodních korporacích, ve znění ke dni 13. 1. 2017, se má za to, že ve vztahu ke společnosti je akcionářem ten, kdo je zapsán v seznamu akcionářů.
23. Dle ust. § 57 zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, v platném znění, se pro daňové povinnosti u daně dědické, daně darovací a daně z převodu nemovitostí, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související, vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu, použije zákon č. 357/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákonného opatření Senátu.
24. Dle ust. § 20 odst. 6 písm. d) z. č. 357/1992 Sb., o dani dědické, dani darovací a dani z převodu, ve znění ke dni 31. 12. 2013, jsou od daně z převodu nemovitostí osvobozeny vklady vložené do základního kapitálu obchodní společnosti nebo družstva podle obchodního zákoníku nebo podle právního řádu jiného evropského státu (dále jen „vklad“), má-li tato obchodní společnost nebo družstvo sídlo v tuzemsku nebo na území jiného evropského státu. Je-li vkladem nemovitost, osvobození se neuplatní, jestliže do pěti let od vložení vkladu zanikne účast společníka obchodní společnosti nebo člena v družstvu (dále jen "společník"), s výjimkou případu úmrtí společníka, a nemovitost není společníku vrácena. Osvobození zůstává rovněž zachováno, zanikne-li účast společníka za trvání konkursu, podle soudem schváleného reorganizačního plánu nebo podle soudem schváleného oddlužení. Po dobu těchto pěti let neběží lhůta pro vyměření daně. Zánik účasti ve společnosti nebo členství v družstvu do pěti let od vložení nemovitosti jako vkladu je společník povinen oznámit do 30 dnů ode dne zániku účasti nebo členství místně příslušnému správci daně; součástí tohoto oznámení je i sdělení o způsobu vypořádání.
25. Dle ust. § 94 odst. 1 z. č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění ke dni 4. 6. 2018, listina vydaná orgánem veřejné moci v mezích jeho pravomoci, jakož i listina, která je zákonem prohlášena za veřejnou, potvrzuje, že jde o prohlášení orgánu veřejné moci, který listinu vydal, a není-li dokázán opak, potvrzuje i pravdivost toho, co je v ní osvědčeno nebo potvrzeno.
26. Podstatou sporu mezi žalobcem a správními orgány je posouzení splnění podmínek žalobce pro jeho osvobození od daně z převodu nemovitostí při vkladu nemovitosti do základního kapitálu společnosti ve smyslu ust. § 20 odst. 6 písm. d) z. č. 357/1992 Sb., v tomto případě posouzení, zda žalobce byl nepřetržitým vlastníkem akcií společnosti D. E. I. S. označených č. 13 – 35 a zda účast žalobce v této společnosti v období od 19. 10. 2015 do 7. 4. 2017 zanikla či nikoliv.
27. Správce daně závěr o tom, že účast žalobce ve společnosti zanikla, učinil na základě údajů uvedených v obchodním rejstříku a zde uloženého notářského zápisu o rozhodnutí jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady ze dne 19. 10. 2015 a dále na základě žalobcova oznámení o ukončení účasti ve společnosti ze dne 30. 11. 2016.
28. Obsahem notářského zápisu, jak uvedeno výše v odst. 12, je prohlášení akcionáře J. Č. o tom, že on je k tomuto dni jediným akcionářem této společnosti, a že vlastní všech 35 akcií společnosti znějících na jméno, které přítomné notáře současně se seznamem akcionářů předložil. Na základě této listiny byl k témuž dni v obchodním rejstříku zapsán J. Č. jako jediný akcionář společnosti.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

29. Tento závěr správce daně začal žalobce rozporovat v odvolacím řízení, poněvadž z platebního výměru správce daně se dozvěděl, že došlo k vyměření daně z převodu nemovitostí, neboť správce daně dospěl k závěru, že nebyly splněny podmínky pro osvobození žalobce ve smyslu § 20 odst. 6 písm. d) z. č. 357/1992 Sb.
30. Krajský soud považuje za podstatné předeslat, že notářský zápis je ve smyslu § 94 odst. 1 daňového řádu veřejnou listinou (viz § 6 zákona č. 358/1992 Sb.) a není-li dokázán opak, potvrzuje i pravdivost toho, co je v ní osvědčeno nebo potvrzeno.
31. Žalobce tak měl možnost dokázat opak obsahu notářského zápisu, na jehož podkladě byl učiněn zápis v obchodním rejstříku, což činil předloženými akcemi, dohodou o narovnání a svým čestným prohlášením. Krajský soud má v souladu s žalovaným za to, že se tomu tak nestalo.
32. Na předmětných akciích č. 13 - 35, bylo ke dni 10. 1. 2017 vyznačeno jméno žalobce jakožto akcionáře. Změna formy akcií z akcií na majitele na akcie na jméno však v rozporu s předmětnou dohodou nebyla vyznačena ke dni 18. 10. 2015, ale až ke dni 10. 1. 2017 a údaj o J. Č. jakožto akcionáři dle dohody nesprávně vyznačeném dne 18. 10. 2015 zde nebyl uveden vůbec.
33. Žalobce sice v podané žalobě namítá, že tento rozpor způsobila pouze fyzická výměna akcií, které se z důvodu velkého množství vyznačených změn staly nepřehlednými, o čemž svědčí i údaj „datum výměny akcie: 10. 1. 2017“, spornou skutečnost, proč ke dni 10. 1. 2017, ke kterému byly dle žalobce údajně nepřehledné akcie vyměněny, byly stále tyto akcie označeny jako akcie „na majitele“ s uvedením formy „na majitele“, ačkoliv dle dohody byla jejich forma a označení změněny již ke dni 18. 10. 2015, tím žalobce nevysvětluje.
34. Krajský soud shrnuje, že důkazy, kterými chtěl žalobce vyvrátit pravdivost notářského zápisu, na jehož základě byl proveden zápis do obchodního rejstříku, jsou ve vzájemném rozporu a neprokazují tak skutkovou verzi žalobce.
35. Krajský soud rovněž konstatuje, že o tom, jak se dostaly akcie do dispozice J. Č., jsou žalobcem tvrzeny dvě verze, když v žalobě tvrdí, že J. Č. měl jednatelské oprávnění k zastupování žalobce (viz žaloba str. 7 odst. 2: „[...]Nebyl vlastníkem akcií č. 13-35, i když mohl na základě předchozí dohody s žalobcem vykonávat akcionářská práva, avšak nikoli svým jménem, ale jménem akcionáře[...]Juznal pan J. Č., že překročil meze jednatelského oprávnění k zastupování žalobce, jakožto akcionáře[...]“). Tuto dohodu žalobce nijak blíže nespecifikuje ani ji nijak nedokládá. Dle dohody o narovnání předložené správním orgánům se akcie dostaly do dispozice J. Č. na základě vzniku zástavního práva k akciím žalobce. Takové právo však nedává oprávnění jednat za jiného. Nadto krajský soud zdůrazňuje, že podle původní právní úpravy platné do 1. 1. 2014, tj. v době, kdy ke vzniku zástavního práva mělo dle žalobce dojít, sice nebylo u akcií na majitele zástavní právo převáděno rubopisem, ale ke vzniku zástavního práva k cenným papírům bylo podle § 154 a 156 odst. 1 občanského zákoníku, pod sankcí neplatnosti právního úkonu, třeba písemné smlouvy. Žádnou zástavní smlouvu žalobce správním orgánům nepředložil. Tvrzení žalobce o tom, že zástavní právo vzniklo platně tak rovněž zůstává neprokázáno.
36. Pouze na okraj krajský soud dále poukazuje na skutečnost, která dle jeho názoru oslabuje věrohodnost dohody o narovnání a okolnosti jejího uzavření, a sice že dohoda o narovnání byla správci daně předložena poprvé dne 23. 2. 2017 jako nedatovaná, bez ověření podpisů,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

následně až dne 8. 3. 2018 u žalovaného předložen dle protokolu o ústním jednání originál dohody datovaný dnem 10. 1. 2017 s ověřenými podpisy dne 20. 3. 2017.

37. Pro úplnost je nutné rovněž uvést, že ačkoliv dle ust. § 4 odst. 2 stanov společnosti založených do Sbírky listin dne 13. 2. 2013 akcie společnosti byly vydány ve formě na majitele, ke dni 1. 1. 2014 v souladu s ust. § 2 odst. 1 z. č. 134/2013 Sb. byly ze zákona změněny na formu na jméno. Podkladem pro zápis údajů do obchodního rejstříku, konkrétně pro zápis J. Č., jako jediného akcionáře, byl pak notářský zápis sepsaný dne 19. 10. 2015 notářkou JUDr. I. B. nejen na základě předložených a touto notářkou ověřených akcií, ale především na základě seznamu akcionářů společnosti sepsaného k tomuto dni. Vzhledem k tomu, že notářka osvědčila úkony J. Č. jako rozhodnutí jediného akcionáře, má soud za to, že v seznamu akcionářů byl jako jediný akcionář uveden právě J. Č. Jestliže pak společnost nevedla seznam akcionářů řádně, jak uvádí žalobce, bylo právě na žalobci, aby se vůči společnosti domáhal zápisu do seznamu akcionářů. Pokud by společnost na žádost akcionáře bez zbytečného odkladu zápis neprovedla, měl akcionář právo domáhat se této změny nebo opravy u soudu. Vzhledem k tomu, že tak žalobce ke dni 19. 10. 2015 neučinil, neměl notář důvod o správnosti jemu předloženého seznamu akcionářů pochybovat, proto k tomuto dni sepsal předmětný notářský zápis. Podle názoru krajského soudu s ohledem na tyto skutečnosti a tvrzení žalobce, který sám poukázal na neřádné vedení seznamu akcionářů společnosti, není zřejmé, jak mohl následně žalobce předložit seznamy akcionářů pořízené dne 15. 12. 2017 a předložené žalovanému dne 20. 12. 2017, které na jednu stranu obsahem odpovídají skutkové verzi žalobce, avšak jsou opět v rozporu s jeho jiným tvrzením o neřádnosti vedení tohoto seznamu. Je tak otázkou, kdy ke změně seznamu akcionářů skutečně došlo.
38. Za této situace tak krajský soud uzavírá, že žalobce neunesl své důkazní břemeno ohledně prokázání opaku skutečností, na jejichž podkladě byl učiněn zápis do obchodního rejstříku společnosti, a to že v době od 19. 10. 2015 do 7. 4. 2017 byl jediným akcionářem společnosti J. Č.
39. Krajský soud stejně jako žalovaný souhlasí s tvrzením žalobce, že předmětným notářským zápisem nebylo osvědčeno dvoustranné právní jednání, jehož předmětem by byl převod akcií. Bylo jím ale osvědčeno rozhodnutí J. Č. jako jediného akcionáře. Na základě tohoto rozhodnutí pak byl proveden zápis do obchodního rejstříku. Pro skutečnosti v obchodním rejstříku zapsané pak v zásadě platí princip materiální publicity zakotvený v ust. § 8 z. č. 304/2013 Sb. Tento princip znamená, že údaje zapsané v obchodním rejstříku jsou právně účinné navenek i v případě, že neodpovídají skutečnému stavu, jsou-li splněny podmínky uplatnění principu materiální publicity (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 16. 4. 2008, č. j. 21 Cdo 1388/2007 či rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 6. 1. 2010, č. j. 30 Cdo 3172/2007). Podle tohoto principu platí, že stav zápisu ve veřejném rejstříku je stavem po právu platným pro všechny osoby, jimž není známo, že rejstříkový stav určitého již zapsaného subjektu není v souladu se skutečným právním stavem, tedy že skutečnost je jiná než zapsaný stav - skutečné sídlo je jiné než zapsané, členem představenstva je jiná osoba než skutečně zapsaná apod.
40. Vzhledem k tomu, že výmaz údaje z obchodního rejstříku o J. Č. jakožto jediném akcionáři byl proveden až dne 7. 4. 2017, žalovaný správně uzavřel, že v období od 19. 10. 2015 do 7. 4. 2017 byl jediným akcionářem společnosti D. E. I. S. J. Č., nikoliv žalobce.

41. Podkladem pro jeho rozhodnutí pak byl nejen notářský zápis, jehož nepravdivost žalobce důkazními prostředky, které jsou ve vzájemném rozporu, nijak neprokázal, ale i prohlášení samotného žalobce ze dne 30. 11. 2016, ve kterém uvádí, že svou účast ve společnosti ukončil již ke dni 19. 10. 2015. Námitku žalobce, že toto prohlášení bylo učiněno ve zřejmém omylu, když jím měl žalobce na mysli ukončení účasti v orgánech společnosti, nikoliv ve společnosti samotné, považuje krajský soud vzhledem k tomu, že účast žalobce v představenstvu zanikla již ke dni 21. 1. 2013, za zcela účelovou [žalobní bod c]).
42. Krajský soud nepřisvědčil ani námitce žalobce, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně nevypořádal s předloženými důkazy, neboť žalovaný se těmito důkazy zevrubně zabýval, a to zejm. na str. 10 a 11 svého rozhodnutí. S ohledem na výše uvedené závěry krajský soud shrnuje, že neshledal, že by je žalovaný vyhodnotil nesprávně.
43. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
44. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 16. října 2019

JUDr. Zuzana Šnejdrová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu